

חוק הצבת מכשירי החייאה במקומות ציבוריים, תשס"ח-2008

בריאות – שירותים רפואיים – מכשירי החייאה במקומות ציבוריים

תוכן ענינים

2	Go	הגדרות	סעיף 1
2	Go	הצבת מכשירי החייאה	סעיף 2
2	Go	עונשין	סעיף 3
2	Go	דין המדינה	סעיף 4
2	Go	שינוי התוספת	סעיף 5
2	Go	ביצוע ותקנות	סעיף 6
2	Go	תחילה ותקנות ראשונות	סעיף 7

חוק הצבת מכשירי החייאה במקומות ציבוריים, תשס"ח-2008*

<p>1. בחוק זה – "מכשיר החייאה" – דפיברילטור חיצוני אוטומטי המיועד להסדיר פעילות חשמלית של הלב באמצעות העברת זרם חשמלי ללב, במצבים של הפרעה בתפקוד הלב כתוצאה משיבוש פעילותו, העומד בדרישות שקבע השר, בהסכמת שר הבריאות, ואושר על ידי היחידה לאבזרים ומכשירים רפואיים במשרד הבריאות; "מקום ציבורי" – מקום ציבורי המנוי בתוספת; "מחזיק מקום ציבורי" – מי שמחזיק או מפעיל את המקום הציבורי; "השר" – שר התעשייה המסחר והתעסוקה.</p>	<p>הגדרות</p>
<p>2. (א) מחזיק מקום ציבורי יציב במקום הציבורי, במקום מרכזי ונגיש, מכשיר החייאה אחד לפחות, וידאג לתקינותו, והכל בהתאם להוראות שקבע השר. (ב) השר יקבע הוראות לעניין מיקום מכשיר החייאה ושילוט במקום הציבורי המפנה למכשיר ההחייאה, והוא רשאי לקבוע לעניין זה הוראות שונות למקומות ציבוריים שונים; כמו כן רשאי השר לקבוע מקומות ציבוריים שלגביהם תהיה חובה להציב יותר ממכשיר החייאה אחד.</p>	<p>הצבת מכשירי החייאה</p>
<p>3. מחזיק מקום ציבורי שלא הציב מכשיר החייאה או שלא דאג לתקינותו, בניגוד להוראות לפי סעיף 2, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.</p>	<p>עונשין</p>
<p>4. הוראות חוק זה יחולו גם על המדינה, למעט על כוחות הביטחון כמפורט להלן, ואולם הוראות לפי חוק זה ייקבעו בשינויים המחויבים, לעניין – (1) צבא הגנה לישראל – בפקודות הצבא, כהגדרתן בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955; (2) משטרת ישראל – בפקודות משטרת ישראל, כהגדרתן בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971; (3) שירות בתי הסוהר – בפקודות השירות, כהגדרתן בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971; (4) יחידות ויחידות סמך של משרד ראש הממשלה או משרד הביטחון, שעיקר פעילותן בתחום ביטחון המדינה – בהוראות פנימיות; (5) מפעילים הנכללים בצו שהוציא שר הביטחון לפי פרט 3 לתוספת הראשונה בחוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, התשנ"ח-1998 – בהוראות פנימיות.</p>	<p>דין המדינה</p>
<p>5. השר, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת.</p>	<p>שינוי התוספת</p>
<p>6. השר ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, להתקין תקנות בכל עניין הנוגע לביצועו וכן רשאי הוא למנות מפקחים שיפקחו על ביצועו של חוק זה.</p>	<p>ביצוע ותקנות</p>
<p>7. (א) תחילתו של חוק זה ארבעה חודשים מיום תחילתן של התקנות שיוקנו לפי סעיפים 1 ו-2. (ב) תקנות ראשונות לפי סעיפים 1 ו-2 יובאו לאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת בתוך שישים ימים מיום פרסומו.</p>	<p>תחילה ותקנות ראשונות</p>

* פורסם ס"ח תשס"ח מס' 2170 מיום 29.7.2008 עמ' 680 (ה"ח הכנסת תשס"ח מס' 209 עמ' 200).

תוקן ס"ח תשע"ב מס' 2361 מיום 3.6.2012 עמ' 442 (ה"ח הממשלה תש"ע מס' 534 עמ' 1332) – תיקון מס' 1 בסעיף 52 לחוק הדיור המוגן, תשע"ב-2012; תחילתו שישה חודשים מיום פרסומו.

תוספת

(סעיף 1)

ההגדרה "מקום ציבורי"

1. קניונים הטעונים רישוי לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968.
2. משרדי ממשלה ורשויות מקומיות שביום שבו מתקיימת בהם קבלת קהל, מבקרים בהם, כרגיל, 500 איש לפחות.
3. שדות תעופה ונמלים.
4. אוניות המיועדות להשטת 100 נוסעים לפחות ומטוסים שיש בהם 100 מושבים לפחות.
5. תחנות מרכזיות כהגדרתן בפקודת התעבורה.
6. תחנות רכבת שמבקרים בהן, כרגיל, 500 איש לפחות ביום.
7. מקומות עבודה שמועסקים בהם, כרגיל, 500 עובדים לפחות.
8. אצטדיוני ספורט שיש בהם 500 מושבים לפחות.
9. מכון כושר כהגדרתו בחוק מכוני כושר (רישוי ופיקוח), התשנ"ד-1994, שאליו התקבלו 500 מתאמנים קבועים לפחות.
10. בתי אבות וכן בתי דיור מוגן כהגדרתם בחוק הדיור המוגן, התשע"ב-2012.
11. בתי סוהר ובתי מעצר.
12. בתי מלון שיש בהם 250 חדרי אירוח לפחות.
13. מקומות רחצה מוכרזים כמשמעותם בחוק הסדרת מקומות רחצה, התשכ"ד-1964, ובריכות שחייה ציבוריות.
14. מוסדות להשכלה על-תיכונית שלומדים בהם 500 איש לפחות.
15. אולמות שמחה, גני אירועים ומרכזי כנסים, המיועדים לאירוח של 500 איש לפחות.

(תיקון מס' 1)
תשע"ב-2012

אליהו ישי
שר התעשייה המסחר והתעסוקה

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה